

førligt Rede for denne Sag, vil jeg ligesom han haabe, at vi til tredje Behandling maa faa Ændringsforslag angaaende den i Gaar omtalte Bevilling. I øvrigt takker jeg den ærede Ordfører, der paa Udvalgets Vegne udtalte Velvillie overfor Sagen.

Hauge: Jeg finder Anledning til at gøre et Par Bemærkninger om det Samraad, der har fundet Sted mellem den højtærede Landbrugsminister og Finansudvalget om Statsskovarbejdernes Dagløn og Akkordforhold. Gang paa Gang er det fremhævet her i Folketinget, at Staten lønede sine Skovarbejdere daarligt, og at Lønningerne i mange Tilfælde ikke var paa Højde med den, der almindeligvis betales af private Arbejdsgivere eller af Kommuner paa den paagældende Egn for lignende Arbejde. De vekslende Ministre har stillet sig ret køligt overfor Kravet om en Forbedring af disse Arbejderes Lønforhold, og jeg synes, at den nuværende højtærede Landbrugsminister ogsaa har stillet sig noget køligt dertil. Det har undret mig noget, fordi jeg mente at have Grund til at tro, at netop den nuværende Landbrugsminister vilde forstaa det berettigede i disse Arbejderes beskedne Krav om en Forbedring af deres Lønforhold. Vel ved jeg, at alle bør være beskedne i denne Rigsdagssamling under Hensyn til den politiske Situation, men man kan ogsaa drive Beskedenheden for vidt, og ingen kan finde paa at hævde, at Grundlovssagen skulde lide noget Skaar ved, at et Flertal her i Salen med Tilslutning fra Landbrugsministeren vedtog en Forbedring af Statsskovarbejdernes Lønforhold mod et Mindretal. Nu er der imidlertid ikke sket andet end dette, at Statsskovarbejderne har faaet nogle pæne Ord og en Anvisning paa Fremtiden. Dog er der maaske faldet enkelte Ord, der kan have Betydning. Jeg sigter her til de Udtalelser, der kom fra den ærede Ordfører. Om jeg forstod ham ret, sagde han, at Staten skulde være kulant som Arbejdsgiver og burde i alt Fald ikke give Statsskovenes Arbejdere lavere Løn, end der almindeligvis betales for lignende Arbejde i den Egn, hvor vedkommende Statsskov ligger. Jeg vil understrege disse Ord. Hvis det herefter kan blive Regelen, at Staten vil betale saaledes, vil i hvert Fald noget være vundet for Statsskovarbejderne.

Jeg kan give et Eksempel paa, at Staten ikke hidtil har efterlevet den Regel, som Ordføreren hævdede burde efterleves. Det er ikke ret længe siden, at en konge-

lig Skovrider henvendte sig til et kommunalt Udvalg for at formaa det til at undlade at forhøje Lønnen for de kommunale Skovarbejdere under Hensyn til, at Staten kunde blive tvunget til ogsaa at forhøje Lønnen for sine Arbejdere, dersom Kommunen forhøjede Lønnen for sine. Selvfølgelig tog det kommunale Udvalg intet Hensyn til Henvendelsen fra Statens Skovrider, men Henvendelsen er alligevel et talende Vidnesbyrd om, at Staten ikke blot ikke efterlever denne Regel at betale den gængse Arbejdsløn, men tværtimod ved sine Embedsmænd gør Forsøg paa at forhindre private eller kommunale Myndigheder fra at forhøje Lønnen for deres Arbejdere. Det forekommer mig derfor, at der er god Grund for den højtærede Landbrugsminister til at gøre en Frontforandring i denne Sag og yde sit Bidrag til, at Statens Skovarbejdere herefter kan faa den Løn, de med Rimelighed har Krav paa.

P. E. Hansen: Til Nr. 46 paa Ændringsforslagslisten under Landbrugsministeriet: Tilskud til Lettelse af Transport af Mergel, vil jeg knytte nogle faa Bemærkninger. Jeg er glad over, at det er foreslaaet, at Bevillingen til Transport af Mergel skal være kalkulatorisk, saaledes at dens Størrelse retter sig efter Trangen og Kravet om Hjælp til dem, der sidder inde med de kalkfattige og magre Jorder, idet jeg er overbevist om, at det er den bedste Form for Hjælp til dem til at faa disse Jorder i bedre Kultur samt til Opdyrkning af Heder, og jeg haaber, at den højtærede Minister kan tage mod denne Henstilling. Trangen til Mergel til en rimelig Pris er stor i flere af disse fattige Egne. Jeg skal i saa Henseende tillade mig at anføre et Forhold, der viser, hvilken Betydning det har, at Beboerne i kalkfattige Egne kan faa Mergel til en rimelig Pris, eller omvendt, hvad det bevirker, at de kun kan faa Mergel til en ret høj Pris og under stort Besvær. Ude i min Valgkreds er der anlagt en Mergelbane gennem en kalkfattig Egn, og der blev anført ved Tegningen — der skal jo tegnes et vist Kvantum Mergel, inden man kan faa anlagt en Mergelbane —, at Mergel sikkert vilde kunne faas til under 20 Kr. pr. Favn. Paa det Grundlag blev der tegnet en Mængde Mergel af hver enkelt, men saa viste det sig, at det blev ikke for 20 Kr., man kunde faa en Favn Mergel, nej, det blev snarere op imod 30 Kr., og det blev en stor Merudgift for disse Mænd.